Lietas arhīva Nr. 1A-0119-19/17
ECLI:LV:RIRT:2019:0228.1A33031818.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2019.gada 28.februārī Siguldā

Rīgas rajona tiesas tiesnese M.Dreimane rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronovs 2018.gada 18.jūlija lēmumu Nr.RPP-18-2640-ls, un izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Aprakstošā daļa

No administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatējams, ka 2018.gada 24.jūnijā, Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes inspektors K.Mūrnieks sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.512633596 (turpmāk- Protokols-lēmums) par to, ka 2018.gada 24.jūnijā plkst.22:13, /adrese/, transportlīdzeklis Seat Ibiza ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, bija novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem, neievērojot MK noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk-CSN) 121.4.punkta noteiktās prasības.

Atbildību par šo pārkāpumu paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{10} panta piektās daļas 6.punkts.

Par LAPK APK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu nolemts piemērot administratīvo sodu 40.00 *euro* apmērā(lietas 16.lapa).

Nepiekrītot Protokolam-lēmumam, /pers. A/ (turpmāk- Sūdzības iesniedzēja) to pārsūdzējusi, iesniedzot sūdzību Rīgas pašvaldības policijā (turpmāk-Iestāde).

Ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova 2018.gada 18.jūlija lēmumu Nr.RPP-18-2640-ls (turpmāk- Iestādes lēmums) atstāts negrozīts Protokols-lēmums un Sūdzības iesniedzējas sūdzība noraidīta.

Lēmumā norādīti sekojoši Iestādes argumenti un secinājumi.

Iestāde konstatējusi, ka 2018.gada 24.jūnijā plkst.22.13 /adrese/, amatpersona konstatēja, ka transportlīdzeklis Seat Ibiza ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk - Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 121.4.apakšpunkts nosaka, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Par CSN 121.4.apakšpunkta prasību neievērošanu administratīvā atbildība noteikta LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 6.punktā.

Ņemot vērā norādīto, Amatpersona pieņēma Lēmumu, ar kuru Transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam), pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma (turpmāk - CSL) 43.^{2} pantu, LAPK 214.^{1} pantu un RPP 2016.gada 30.jūnija iekšējiem noteikumiem Nr.5-nts, "Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.^{1} panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", uzlika naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā.

Iesniedzēja Sūdzībā norāda, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai iekšpagalmā (dzīvojamā zonā), tādēļ CSN 121.4.apakšpunkts nav piemērojams. Iesniedzēja lūdz atcelt Lēmumu. Iesniedzēja papildus izsaka lūgumu lēmumu nosūtīt uz Sūdzība norādīto e-pasta adresi.

Iestāde citējusi un atsaukusies uz CSL 19.panta pirmo daļu, LAPK 243 .panta pirmo daļu. Tāpat Iestāde atsaukusies un citējusi CSN 13.sadaļas "Ceļu satiksme dzīvojamās zonas" 141.punktu, kas noteic, ka transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. Savukārt 144.punktā minēts, ka šajā nodaļā minētās prasības attiecas arī uz daudzdzīvokļu namu pagalmiem.

No minētā izriet, ka stāvēšanai dzīvojamā zonā ir paredzēti stingrāki noteikumi, nekā to paredz CSN 11.sadaļas "Apstāšanās un stāvēšanas" normas. Ja dzīvojamajā zonā konstatēts tāds apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpums, kas regulēts kādā 11.sadaļas punktā [..], atbildība par šīs normas pārkāpšanu netiek izslēgta tikai tādēļ, ka pārkāpums noticis dzīvojamā zonā. Ar tiesu praksē vairākkārt nostiprinātu judikatūru ir atzīts, ka uz dzīvojamām zonām attiecināmas gan CSN 11.nodaļā noteiktās prasības, gan papildus 13.nodaļā noteiktās prasības.

Tādējādi daudzdzīvokļu namu pagalmos, kuros ir spēkā dzīvojamām zonām paredzētie ceļu satiksmi regulējošie noteikumi, automašīnas vadītājam ir jāievēro arī citi CSN minētie apstāšanās un stāvēšanas noteikumi, [..], t.i., konkrētā gadījumā arī CSN 121.4.apakšpunkta noteikumi.

2018.gada 24.jūnijā plkst.21.03 RPP Vidzemes pārvaldē ar mobilās lietotnes starpniecību saņemta informācija, ka /adrese/, Transportlīdzeklis novietoti stāvēšanai apstādījumos.

No administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem - Lēmuma un fotoattēliem, konstatējams, ka Transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai Lēmumā norādītajā vietā un laikā, daļēji, ar diviem Transportlīdzekļa kreisās puses riteņiem ārpus ceļa, kā arī vietā, kur attālums starp Transportlīdzekli un pretējo brauktuves malu ir divi metri un 70 cm.

Konkrētajā gadījumā nav konstatēts, ka Lēmumā norādītajā vietā un laikā bija mainīta ceļu satiksmes organizācija, kas atļautu novietot stāvēšanai Transportlīdzekli neievērojot CSN 121.4.apakšpunktā noteiktās prasības.

Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā.

Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti LAPK 239.pantā noteiktie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

LAPK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Par LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - četrdesmit *euro*.

LAPK 22.pants nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā ari lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Lai konkrētajā gadījumā sasniegtu LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, secināms, ka Lēmums jāatstāj negrozīts.

Nepiekrītot Iestādes lēmumam sūdzības iesniedzēja iesniegusi sūdzību, lūdzot atcelt viņam piemēroto sodu.

Sūdzībā norādīts sekojošais.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka ir sodīta par CSN 121.4.punkta pārkāpumu, par to, ka novietojusi stāvēšanai transportlīdzekli vietā, kur attālums līdz brauktuves pretējai malai ir mazāks par 3 m. Tomēr policijas piemērotās tiesību normas nav attiecināmas uz faktisko situāciju.

CSN 13.nodaļa nosaka ceļu satiksmes regulējumu dzīvojamās zonās. Minēto noteikumu 144.punkts nosaka: "Šajā nodaļā minētās prasības attiecas arī uz daudzdzīvokļu namu pagalmiem" Tādējādi CSN ar 13.nodaļu ir noteicis izņēmumus no vispārējā regulējuma, kā dēļ tā ir jāvērtē kā speciālās tiesību normas, kas regulē ceļu satiksmi daudzdzīvokļu namu pagalmos.

Norāda, ka transportlīdzekli bija novietojusi /adrese/, dzīvojamās mājas pagalmā. No iepriekš aprakstītā tātad ir secināms, ka uz faktisko situāciju attiecas nevis CSN 121.punkts, bet gan speciālais regulējums par ceļu satiksmi dzīvojamās zonās, kas ir ietverts CSN 13.nodaļā.

No iepriekš minētā ir secināms, ka Rīgas pašvaldības policija ir nepareizi kvalificējusi administratīvo pārkāpumu, jo tā ir piemērojusi tiesību normas, kuras neattiecas uz ceļu satiksmi daudzdzīvokļu namu pagalmos. Šis apstāklis jau pats par sevi saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu ir pamats soda atcelšanai, jo sodīta uz nepareizas tiesību normas pamata.

Atbilstoši iepriekš aprakstītajam Rīgas pašvaldības policija ir nepareizi kvalificējusi administratīvo pārkāpumu. CSN 141.punkts nosaka: *"Transportlīdzekļu stāvēšana dzīvojamās zonās atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās.* Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, *transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu."* No citētās tiesību normas izriet, ka es esmu tiesīga novietot t/l stāvēšanai strīdus vietā, ja tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu.

CSN 11.nodaļas 121.4.punktā noteiktie 3 metri jau paši par sevi novērš potenciālos traucējumus citu transportlīdzekļu braukšanai un citu ceļu satiksmes dalībnieku kustībai. Līdz ar to pretēji policijas galējā lēmumā norādītajam, nav redzams, kādā veidā tieši mana jautājuma izlemšanā CSN 13.nodaļas 141.punkts varētu paredzēt vēl stingrākus ierobežojumus t/l novietošanai stāvēšanai. Turklāt, ja CSN 141.punkts neierobežo CSN 121.4.punktu, tad nav vispār saprotama CSN 141.punkta pēdējā teikuma jēga *("Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu."),* proti, kāpēc tāds noteikums vispār ir ieviests, ja tas tik un tā neko nemaina.

Iepriekš minētais liek secināt, ka pretēji policijas viedoklim CSN 141.punkts tomēr ierobežo CSN 121.4.punktu. Tam ir arī loģisks un praktisks izskaidrojums - ņemot vērā daudzdzīvokļu namu pagalmu šaurību, ja katru reizi būtu jāievēro CSN 121.4.punktā izteiktā 3 metru prasība starp novietoto transportlīdzekli un pretējo brauktuves malu, tad vairumā daudzdzīvokļu namu pagalmu nemaz nebūtu iespējama transportlīdzekļu novietošana.

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 9.panta sestās daļas 2.punktā noteikts: "Ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka vispārējo un speciālo tiesību normu, vispārējo tiesību normu piemēro tiktāl, ciktāl to neierobežo speciālā tiesību norma. "

Augstāk pievienotajos fotoattēlos ir redzams, ka viņas, sūdzības iesniedzējas transportlīdzekļa novietojums nekādi netraucē pārvietoties citām automašīnām, kā arī netraucē velosipēdu vai mopēdu braukšanu, vai gājēju pārvietošanos.

Ņemot vērā iepriekš aprakstīto, ir acīmredzams, ka viņa, sūdzības iesniedzēja, savu transportlīdzekli novietojusi atbilstoši CSN 141.punkta prasībām, jo transportlīdzekļa novietojums nekādi netraucēja pārvietoties gājējiem, kā arī netraucētu velosipēdu vai mopēdu braukšanai. Līdz ar to ir secināms, ka viņa, sūdzības iesniedzēja, nekādu administratīvo pārkāpumu nav izdarījusi un administratīvais sods ir piemērots nepamatoti.

Uzskata, ka ir sodīta uz nepieļaujamu pierādījumu pamata.

Rīgas pašvaldības policijas galējā lēmumā ir norādīts, ka ir sodīta pamatojoties uz to, ka transportlīdzekli novietojusi stāvēšanai vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturēto transportlīdzekli (turpmāk - t/l) ir mazāks par trim metriem. To var noteikt tikai ar attiecīgu mērīšanas līdzekli. Tomēr nekur lēmumā nav norādīts šā mērīšanas līdzekļa veids, tā numurs un vai šis mērīšanas līdzeklis vispār ir verificēts.

Saskaņā ar 09.01.2007. Ministru kabineta noteikumu Nr.40 "Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" 1.punktu: *"[Šie] Noteikumi nosaka valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu un to verificēšanas periodiskumu (pielikums)."* Šo noteikumu pielikuma 1.1 .punktā noteikts, ka garuma, laukuma un daudzdimensionalos mērīšanas līdzekļus verificē reizi gadā, 1.3.punktā noteikts, ka metrus, lineālus un mērlentes verificē reizi 2 gados.

Šajā gadījumā tas nozīmētu, ka viņu inkriminējošs pierādījums - ziņas, ka nav ievērots 3m attālums starp viņas transportlīdzekli un brauktuves pretējo malu - ir iegūts pretēji LAPK 243.panta pirmajai un piektajai daļai. Tas nozīmētu, ka šis pierādījums nav pieļaujams, kā dēļ iztrūkst izšķirošs pierādījums, lai piemērotu sodu.

Arī Senāts verifikācijas jautājumiem pievērš būtisku nozīmi. Kādā līdzīgā lietā LR AT Senāta Administratīvo lietu departaments ar 2007.gada 31.augusta spriedumu SKA-355/2007 atcēla apgabaltiesas spriedumu, jo tā nebija izvērtējusi alkometra rezultātu pieļaujamību. Senāts 8.3.punkta 2.rindkopā un 8.4.punktā norāda:

[..] Mērījumu pareizība ir būtiska gan iespējamam pārkāpējam (ar to tiek pierādīta viņa vaina pārkāpumā), gan sabiedrībai, kura ir ieinteresēta, lai ceļu satiksmes kontrolē tiktu pareizi noskaidroti fakti, tai skaitā, braukšanas ātrums, alkohola reibuma pakāpe, lai arī citi ceļu satiksmes dalībnieki tiktu pasargāti no pārkāpumiem. [..] Tikai tad, ja mērījums ir veikts atbilstoši šīm prasībām, tā rādījumus var uzskatīt par pietiekami ticamiem konkrēta fakta konstatēšanā

Tiesai šajā ziņā nav jāizdara apsvērumi likumdevēja vietā un jāizdara secinājumi par ticamību.

Līdz ar to, ja konkrētais alkometra verifikācijai noteiktais termiņš ir ticis pārsniegts un alkometrs atzīstams par neverificētu, tad tā mērījuma ticamības jautājums neietilpst tiesas vērtējumā, bet būtu jāizdara secinājums, ka mērījumu fiksējošs pierādījums nav pieļaujams.[.] ". Tāpat sūdzības iesniedzēja ir atsaukusies un citējusi Satversmes 92. pantu, *Senāta Administratīvo lietu departamenta* 03.03.2009. spriedumu lietā Nr.SKA-48/2009 un lūdz atcelt lēmumu un izbeigt lietvedību.

Ar 2018.gada 8.augusta Rīgas rajona tiesas tiesnese.s lēmumu nolemts pieņemt Sūdzības iesniedzējas iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietā, un noteikt lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2019.gada 28.februārī.

Lietas dalībniekiem paziņots par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrots, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2018.gada 24.augustam.

Līdz noteiktajam termiņam pieteikumi vai lūgumi tiesā netika saņemti. Noraidījums tiesnesim netika pieteikts.

2018.gada 24.augustā tiesā saņemti Iestādes paskaidrojumi administratīvā pārkāpuma lietā, kuros lūgts noraidīt Sūdzības iesniedzējas sūdzību kā nepamatotu un tiesas pieņemto lēmumu nosūtīt Iestādei uz elektroniskā pasta adresi. Rakstveida paskaidrojumos norādīts, ka No lietā esošajiem materiāliem - fotoattēliem un administratīvā pārkāpuma protokola, skaidri un viennozīmīgi izriet, ka 2018.gada 24.jūnijā , transportlīdzeklis Seat Ibiza ar

valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, turpmāk - Transportlīdzeklis, tika novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturēto Transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi", turpmāk - CSN, 121.4. apakšpunktā noteikts, ka vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, turpmāk - LAPK, 149.[10] panta piektās daļas 6.punktu paredzēts, ka par novietotu transportlīdzekli stāvēšanai vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem, piemēro naudas sodu transporta līdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.

Pieteicēja Sūdzībā norāda, ka attiecībā uz stāvēšanu daudzdzīvokļu namu pagalmos ārpus stāvvietām vai ārpus vietām, kurās stāvēšanas noteikumus nosaka ceļa zīme vai ceļa apzīmējumi, nav attiecināms vispārējais CSN regulējums.Iestāde norāda, ka ņemot vērā CSN 13.nodaļā noteikto dzīvojamās zonas būtību, dzīvojamās zonas pagalmos ietvertais īpašais regulējums ir atzīstams par papildus nosacījumu vispārīgām apstāšanās un stāvēšanas prasībām, kas noteiktas CSN 11.nodaļā, nevis kā vispārīgo prasību izslēdzošs nosacījums.

Tādējādi dzīvojamās zonās ir jāievēro gan vispārīgie CSN 11.nodaļā noteiktie stāvēšanas un apstāšanās noteikumi, gan papildus arī CSN 13.nodaļā noteiktais. Normatīvajos aktos noteiktā attāluma ievērošana, novietojot stāvēšanai transportlīdzekļus (tai skaitā stāvēšanai dzīvojamās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos), ir svarīga un būtiska, jo gadījumos, kad tiek apdraudēta cilvēku drošība, veselība vai pat dzīvība, operatīvajiem transportlīdzekļiem, piemēram, ugunsdzēsējiem, medicīniskajai palīdzībai, neparedzētās ārkārtas situācijās nepieciešams netraucēti virzīties tiem garām. Šāds secinājums izriet arī no Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017.gada 8.maija spriedums lietā Nr.130063316.

Rīgas apgabaltiesa ir atzinusi, ja CSN 13.nodaļa būtu jāpiemēro tādējādi, ka tā izslēdz vispārīgās CSN 11.nodaļā noteiktās tiesību normas, tad pirmkārt, tas būtu pretrunā ar 1968.gada 8.novembra Konvencijas par ceļu satiksmi 23.pantā "Apstāšanās un stāvēšana" noteiktajām obligātajām prasībām, kurām līgumslēdzējas puses nedrīkst paredzēt izņēmumus, otrkārt, šāda situācija būtu pretrunā ar dzīvojamo zonu noteikšanas mērķi un, treškārt, tas novestu pie nepieļaujamas situācijas, kad transportlīdzekļu vadītājs transportlīdzekli varētu atstāt jebkurā vietā (*Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2017.gada 30.novembra spriedums lieta Nr. 1A68022117*).

Ņemot vērā iepriekš norādīto, arī daudzdzīvokļu namu pagalmos, kuros ir spēkā dzīvojamām zonām paredzētie ceļu satiksmi regulējošie noteikumi, transportlīdzekļu vadītājam ir jāievēro arī citi CSN minētie apstāšanās un stāvēšanas noteikumi, tajā skaitā arī CSN 121.4 apakšpunkta noteikumi. Sūdzībā Pieteicēja norāda, ka Transportlīdzeklis bija novietots vietā, kur tas netraucēja ne gājēju, ne riteņbraucēju, ne citu transportlīdzekļu pārvietošanos. Viens no veidiem kā novērtēt vai stāvēšanai daudzdzīvokļu namu pagalmā novietotais transportlīdzeklis atbilstoši CSN 141.punktam netraucē braukt citiem transportlīdzekļiem, ir ņemt vērā CSN 121.4.apakšpunkta regulējumu, kas nosaka, ka starp pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli attālums nedrīkst būt mazākas par trīs metriem (*Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2015.gada 27.augusta spriedums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.130058414.*).

Atbilstoši lietas materiālos redzamajiem foto attēliem (skat. attēlu *DSCN0294.JPG*) secināms, ka Transportlīdzeklis tika novietots vietā, kur attālums starp stāvēšanai novietoto Transportlīdzekli un pretējo brauktuves malu bija divi metri un septiņdesmit centimetri. Tā rezultātā secināms, ka daudzdzīvokļu namu pagalmā novietotais transportlīdzeklis traucēja citu transportlīdzekļu pārvietošanos.

Tāpat Iestāde norāda, ka nav jāidentificē konkrēti transportlīdzekļi vai personas, kurām stāvēšanai novietotais Transportlīdzeklis ir traucējis pārvietoties vai braukt. LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punkta pārkāpuma sastāva konstatēšanai nav nepieciešams pierādīt konkrētu seku iestāšanos, bet gan ir pietiekami konstatēt situāciju, kas saprātīgi var traucēt gājēju pārvietošanos vai transportlīdzekļu braukšanu. Tas nozīmē, ka pārkāpums ir izdarīts ar Transportlīdzekļa nepareizas novietošanas brīdi, un nav nepieciešams konstatēt konkrētu transportlīdzekli, kurš nevar pabraukt garām Pieteicējas novietotajam Transportlīdzeklim. Pieteicēja norāda, ka Iestādes priekšnieka lēmumā nav norādīts mērīšanas līdzekļa veids, tā numurs vai šis mērīšanas līdzeklis vispār ir verificēts, līdz ar to policijas darbinieku veiktie mērījumi nevar tikt izmantoti kā pierādījums administratīvā pārkāpuma konstatēšanā. Iestāde norāda, ka Pieteicējas apgalvojums, ka nav norādīts mērīšanas līdzekļa veids un numurs nav pamatots, jo lietas materiālos esošajā foto attēlā (skatīt fotoattēlu *DSCN0295.JPG*) redzams mērīšanas līdzeklis, mērīšanas līdzekļa numurs, kā arī mērīšanas līdzekļa marķējumu par tā verificēšanu. Tāpat Pieteicēja nav motivējusi, kādēļ tā neuzskata par pietiekošām un ticamām foto attēlos un administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādītās ziņas. Konkrētajā gadījumā nav pamata neticēt policijas darbinieku administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā norādītajām ziņām vai foto attēlos attēlotajiem pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, jo nav konstatēti pierādījumi tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti nepatiesu ziņu sniegšanā. Līdz ar to nav pamatota Pieteicējas norāde, ka pārkāpuma konstatēšanai izmantotā mērlenta nebūtu atbilstoša metroloģijas prasībām. Iestāde jau pārsūdzētajā Lēmumā ir norādījusi plašu un detalizētu pamatojumu, kāpēc Pieteicējas sūdzība ir noraidāma un tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes kārtībnieka 2018.gada 24.jūnija administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.512633596 ir atstājams negrozīts.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvās lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, sūdzībā minētos argumentus, tiesa uzskata, ka sūdzība ir noraidāma un Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

LAPK 289.[12] panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1)atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2)atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3)atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4)groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka LAPK 243.pantā minētos faktus konstatē ar sekojošiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Tiesa lietā konstatē sekojošus pierādījumus:

- *Administratīvā pārkāpuma protokolu*, kurā fiksēts, ka 2018.gada 24.jūnijā plkst.22:13, /adrese/, transportlīdzeklis Seat Ibiza ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, bija novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp pretējo brauktuves malu un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem, neievērojot MK noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk-CSN) 121.4.punkta noteiktās prasības(lietas 16.lapa);

- *Fotoattēli* , kuros fiksēta transportlīdzekļa atrašanās vieta un novietojums (lietas 5.-6.lapa);

-Transportlīdzekļa Seat Ibiza /reģistrācijas numurs/ informācija (lietas 3.lapa).

Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka atbilstoši LAPK 243.panta ceturtajai daļai – protokolā fiksētās ziņas ir pierādītas.

MK noteikumu Nr.279 „Ceļu satiksmes noteikumi" 121.4.apakšpunkts noteic, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Par CSN 121.4.apakšpunkta prasību neievērošanu administratīvā atbildība noteikta LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā.

LAPK 149.[10] panta piektās daļas 6.punktā noteikts, ka *par novietotu transportlīdzekli stāvēšanai vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem, piemēro naudas sodu transporta līdzekļa vadītājam četrdesmit euro apmērā.*

Tiesai, pārbaudot lietā esošos pierādījumus, nav šaubu, ka sūdzības iesniedzējas transportlīdzeklis bija novietots Protokolā norādītajā laikā un vietā, pārkāpjot SCN 121.4 apakšpunktu.

Tāpat tiesa norāda, ka nav pamatots sūdzības iesniedzējas arguments par to, ka pašvaldības policija ir nepareizi kvalificējusi administratīvo pārkāpumu, jo piemērojusi normu, kas neattiecas uz ceļu satiksmi daudzdzīvokļu namu pagalmos.

Tiesa norāda, ka dzīvojamās zonās ir jāievēro gan vispārīgie CSN 11.nodaļā noteiktie stāvēšanas un apstāšanās noteikumi, gan papildus arī CSN 13.nodaļā noteiktais. Daudzdzīvokļu namu pagalmos, kuros ir spēkā dzīvojamām zonām paredzētie ceļu satiksmi regulējošie noteikumi, transportlīdzekļu vadītājam ir jāievēro arī citi CSN minētie apstāšanās un stāvēšanas noteikumi, tajā skaitā arī CSN 121.4 apakšpunkta noteikumi.

Arguments, ka transportlīdzeklis bija novietots vietā, kur tas netraucēja ne gājēju, ne riteņbraucēju, ne citu transportlīdzekļu pārvietošanos, nav ņemams vērā.

Viens no veidiem kā novērtēt vai stāvēšanai daudzdzīvokļu namu pagalmā novietotais transportlīdzeklis atbilstoši CSN 141.punktam netraucē braukt citiem transportlīdzekļiem, ir ņemt vērā CSN 121.4.apakšpunkta regulējumu, kas nosaka, ka starp pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli attālums nedrīkst būt mazākas par trīs metriem (*Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2015.gada 27.augusta spriedums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.130058414.*).

Sūdzības iesniedzēja nav arī iesniegusi pamatotus argumentus tam, kas tiesai liktu apšaubīt policijas amatpersonu veikto mērījumu ticamību. Tas apstāklis, ka Iestādes lēmumā nav atsauce uz mērlentas veritifikāciju, nepadara mērīšanas līdzekli par neatbilstošu. Kā redzams no lietas materiālos redzamajiem foto attēliem uz mērlentes ir uzlīme, kas apliecina, ka mērīšanas līdzeklis ir veritificēts un derīgs lietošanai 2018.gadā (lietas 5.lapa). Tiesa uzskata, ka nav pamata neticēt policijas darbinieku administratīvā pārkāpuma protokolā-lēmumā un lietas materiālos fiksētajām ziņām, tā kā nav pierādījumi tam, ka policijas darbinieki būtu ieinteresēti nepatiesu ziņu sniegšanā.

Tiesa konstatē, ka ar lēmumu Iestāde atstājusi negrozītu Sākotnējo lēmumu, ar kuru sūdzības iesniedzējai uzlikts naudas sods 40.00 *euro* apmērā par LAPK 149.[10] panta piektajā daļā 6.punktā minēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka par minēto administratīvo pārkāpumu ir piemērojams konkrēts naudas soda apmērs, tādējādi izslēdzot rīcības brīvību attiecībā uz piemērojamā naudas soda apmēru, līdz ar to, papildus lietderības apsvērumi attiecībā par naudas soda apmēru nav izdarāmi.

Līdz ar to sūdzības iesniedzējas sūdzība par Iestādes lēmumu ir noraidāma, bet Iestādes lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu, tiesa

nosprieda

Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka p.i. A.Aronova 2018.gada 18.jūlija lēmumu Nr.RPP-18-2640-ls atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, no tā pieejamības dienas Rīgas rajona tiesas Siguldā kancelejā, tas ir, no 2019.gada 28.februāra, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Siguldā.

Tiesnese M.Dreimane